

VABILO – Borisovo spominsko srečanje, 19.–20. 5. 2017 v Bavšici

Letos bo minilo 20 let od nesreče na Okrešlju, v kateri je življenje izgubil tudi naš vodniški, inštruktorski in gorsko reševalski prijatelj Boris Mlekuž.

Vabljeni, da se skupaj spomnimo njegovega gorniškega dela in v njegov spomin utrdimo naše vezi.

19. do 20. maj 2017
Planinsko učno središče Bavšica

PROGRAM

Petek, 19. 5. 2017

19.00-20.00 prihod in nastanitev
20.00-21.00 večerja
21.00-23.00 spominski večer

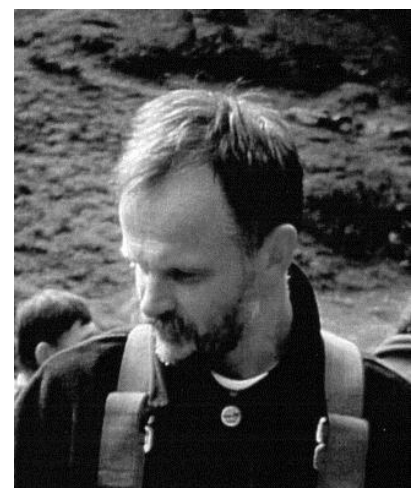
Sobota, 20. 5. 2017

zajtrk
izlet/tura (po dogovoru med udeleženci)
13.00 kosilo
pospravljanje
14.30 odhod v Bovec, obisk Borisovega groba
15.00 razhod in pot domov

Vse se začne z željo po gibanju v gorah. In takoj zatem se sproži zgodba. Glavni medij za posredovanje zgodbe pa je še vedno beseda. In gorništvo je izkušnja, zato jo lahko v vsej dimenziji razume samo tisti, ki se z njim ukvarja. Vsak vzpon in spust je zgodba zase. Vsako dejanje v gorah izraža gornikovo osebnost in človek pri tem razgaljenju vedno nekaj poudari, nekaj pa zamolči ali potisne v ozadje.

Nekdo drug bi zgodbo vzpona in spusta na isto goro povedal popolnoma drugače.

Gibanje vsebuje občutek svobode. Tiste divje, neukročene svobode, ki je v vseh pogledih uprta v človeka in naravo hkrati.

Če takrat, ko smo v gorah, gora ni v nas, s kakšno pravico smo sploh na gori?

Zato dosledna gorniška pismenost vsebuje dvojno spodobnost: umeščanje lastnih knjig (vzponov in spustov) v skupinsko knjižnico in umeščanje samega sebe v posamezno knjigo (vzpon in spust). Če vi berete knjigo, jaz berem tla, zato me tudi hoja najbolj razlaga.

Blaga očaranost pride spet do izraza v pogovoru s sočlovekom, s socialno mrežo: z družino, svojci, prijatelji. Vendar se lahko hitro ujamemo v past, saj z govorjenjem, ki nas vodi stran od doživetja, izgublamo sebe, ne pa vzpona in spusta. Zato je velikokrat lepo, ko nam zmanjka besed. Takrat smo spet zlit z goro.

Z mojo goro.

Z našo goro.

Stvari, ki so lepe, ni nikoli dovolj. Vedno pa mora obstajati nasprotje, da se sploh zavemo razlike. Grebenska rez, ki se z zložnega pobočja prevesi v razdrapano ostenje, neopazna plezalna smer, ki preide v uhojeno pot. Dan in noč, svetloba in tema, življenje in smrt. Zato ob prehodu zadnjega sestopnega koraka začutimo iskano povezanost z goro. Utrujenost je premagana z vztrajnostjo, šli smo čez samost in zdaj lahko hodimo z lahkoto vetra.

V praznino koraka smo napisali vsak svojo zgodbo, ki smo jo z zanesljivostjo in spoštljivostjo gibanja povedali tudi gori.

Moji gori.

Naši gori.

Borisovi gori.

(Borut Peršolja)

Vabljeni torej, da se skupaj spomnimo Borisa.

Tega izjemnega človeka, ki je v marsikomu od nas pustil globoko sled.

V sproščenem prijateljskem druženju se bomo spomnili skupnih poti, jedi, ob katerih smo polnili utrujene mišice, prizorov, ki smo jih opazovali nad Bavšico. *(Zaželeni priboljški iz domače kuhinje.)*

Lahko pridete zvečer, lahko pridete v soboto, lahko smo skupaj ves čas. V PUS Bavšica bo škatla za prostovoljne prispevke za pokritje stroškov srečanja. Če nas bo dvajset in bomo vsak darovali po deset evrov, bo vrh osvojen.

Če ne morete priti (prosim za predhodne prijave na borut.persolja@guest.arnes.si) bodite z nami tam, kjer pač boste. Življenje teče vzporedno, po različnih poteh in v različnih dolinah. Povejte pa drugim, vsem, ki so Borisa poznali, da spomin živi in ga lahko spet osvežimo.

Prostora bo dovolj za vse: za fotografije s tur, taborov, tečajev, reševalnih akcij; za besede, napisane in izrečene, za molk, ki napolnjuje srce; za solze, ki se še niso posušile.

Predvsem pa za nasmeh ob snidenju in zadovoljstvu, da smo. In da hodimo v hribe.

Vabljeni in se vidimo.

V imenu vseh,

Borut Peršolja

Borut.Persolja@guest.arnes.si
041 680 216